

Sygn. akt I CSK 345/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko "P." S.A. w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy

przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżący powołał się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., twierdząc, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnia oczywista jej zasadność.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i juredycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność swojej skargi, przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa, prowadzącym do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15, nie publ.).

Wniosek skarżącego nie spełnia tych warunków, gdyż ogranicza się on do twierdzenia, że Sąd drugiej instancji zignorował zgłoszony w apelacji zarzut pominięcia dowodu z dokumentu - pisma prezesa zarządu pozwanej spółki J. B. z dnia 16 lutego 2006 r., złożonego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Twierdzenie to mija się jednak z wywoдем Sądu Apelacyjnego, który w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał wyraźnie, że dowód objęty przytoczonym zarzutem nie jest przydatny dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do treści art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

aj

l.n